

mand, der har stillet dette Forslag, sagde i Mødet igaar, at man saameget som muligt skulde stræbe at komme bort fra Erklæringer, men idag foreslaaer han en Tilføining om, at man i et vist Tilfælde skal indhente Erklæringer. Det forekommer mig ikke at være fuldkommen consequent af ham, thi han maa erindre, at de her omtalte Erklæringer ere af de hemmelige, som man ikke skal forøge ved at besæle dem indførte i Tilfælde, hvor de ikke nu findes. Dette vilde være en ny Maade, hvorpaa dHrr. Politimestere kunde favorisere de Personer, de yndede, og gaae imod dem, de ikke yndede, og dette er een af de Grunde, hvorfor jeg paa dette Sted er aldeles imod at tvinge Amtmanden til at indhente saadanne Erklæringer; vil han indhente dem, saa staaer det ham jo frit for at gjøre det.

Christen Jensen: Jeg skal blot tillade mig en lille Forespørgsel til det ærede Udvalg om, hvorvidt denne Lov kan være anvendelig paa Handelspladser udenfor Kjøbstæderne, om altsaa den samme Ret er tilstaaet saadanne Handelspladser som Landet, og jeg skal i saa Henseende henpege paa Silkeborg, der er en Handelsplads, som ikke har Kjøbstadsret. Jeg haaber, at det ærede Udvalg mellem anden og tredie Behandling vil tage under Overveelse, om Loven kan udvides dertil, saafremt den ikke allerede omfatter disse Handelspladser.

S. C. Johansen: Jeg ønsker kun at sige et Par Ord med Hensyn til den Afstand fra Kjøbstæderne, hvorom der er Tale. Jeg frygter for, at, naar man sætter 1 Mil, som det lod til, den høitærede Minister nærmest ønskede, kunde det paa enkelte Steder blive for langt, idet der jo er Byer, der ligge nærmere end 1 Mil fra Kjøbstaden. Der findes jo imidlertid ikke Byer paa Kjøbstadsjordene, og jeg skulde derfor mene, at, naar man sætter „i de nærmeste Byer ved Kjøbstæderne,“ saa vilde det kunne løse Opgaven.

Bregendahl: Jeg troer, at den sidst foreslaaede Redactionsforandring ikke vilde være meget heldig, thi det er undertiden meget van-

skelligt at bestemme, hvad der er en By, og hvad der en Samling af Udflyttergaarder osv. Forøvrigt har jeg kun begjæret Ordet for at fremsætte en Genstilling til det ærede Udvalg, som jeg forglemte før, da jeg havde Ordet, nemlig, at det, til 3die Behandling vistnok vil være nødvendigt at foreslaae en ny Titel til Loven; thi ellers vil den, naar den vedtages saaledes, som den er kommen fra det ærede Udvalg, gaae med den gamle Titel, hvorunder det oprindelige Lovforslag var indbragt, og som er „Forslag til Lov om en ny Ordning af visse Handelsfag udenfor Kjøbstæder og Handelspladser,“ men jeg troer ikke, at man med Rette kan sige, at det er en Lov om Ordning af „visse Handelsfag“, da der her egentlig kun er Tale om eet.

Ordføreren: Den Bemærkning har naturligtvis ogsaa foreligget Udvalget; vi kom imidlertid ikke til nogen Afgjørelse i saa Henseende, fordi Diebliffet endnu ikke var indtraadt. Det er en Selsfølge, at Titelen vil blive omdannet efter Loven, naar den først har faaet sin rette Skikkelse. Et andet æret Medlem (Chr. Jensen) reiste et Spørgsmaal, som med det Samme ogsaa vil finde sin Afgjørelse, idet Titelen tildeels vil give Loven sin Begrænsning, ligesom den nu gjør; den vil sige, hvorhen Loven hører, og hvor den gælder. Spørgsmaalet har iverigt ikke meget stor Bærelse med Hensyn til Handelspladserne; naar man lægger Mærke til, at, hvor der tales om Afstand, der er det fra nærmeste Kjøbstads Areltorv. Trænger man i Handelspladsen til Spekhøkerier, saa kunne disse rykke Handelspladserne meget nær paa Livet; disse nære Høkere kan man tage fra Handelspladserne, og det vilde være det Fordeelagtigste. Naar Beboerne i Handelspladserne finde Grund til at kjøbe hos Spekhøkerne paa Landet, saa har man paa den Maade ikke langt at gaae; at give en særlig Bestemmelse for Handelspladserne behøves ikke; thi Handelspladserne have nu saa omtrent alle deres Fornødenheder, og om et Par vil det hele Forhold forhaabentlig være afgjort, saa at give Loven nogen særegen Indretning for det enkelte Tilfældes Skyld, troer jeg dog ikke vil være hensigtsmæssigt.